

[Ebba Strange]

og hvilken myndighed i forsvaret skal i givet fald tage stilling til anmodningen?»

Begrundelse

Ifølge oplysninger i dagspressen fremsatte Københavns Politi anmodning om assistance fra forsvaret i forbindelse med BZ-urolighederne i Ryesgade. Anmodningen blev angiveligt afslået, og dagspressen oplyser, at justitsministeren ikke blev spurgt.

Således som sagen er blevet beskrevet, åbner den for en stor usikkerhed og uklarhed omkring indhold og kompetence i den samarbejdsaftale, der eksisterer mellem politi og militær.

Svar (24/3 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det kan oplyses, at der i rigspolitichefens Kundgørelsessamling (B, nr. 1 og 2) findes særlige regler om bistandsydelse fra andre myndigheder til politiet.

Efter disse bestemmelser skal en begæring om bistand, som ikke er af mere sædvanlig karakter (som f.eks. eftersøgninger, katastrofehjælp og lignende) i givet fald fremsættes gennem rigspolitichefen.

Det er i øvrigt min opfattelse, at politiet i situationer af ekstraordinær karakter, hvor man ønsker at få stillet materiel eller lignende til rådighed fra andre myndigheder, bør forelægge spørgsmålet herom for Justitsministeriet, således at en begæring om en sådan bistand i givet fald fremsættes af Justitsministeriet over for det pågældende andet ministerium.

Spm. nr. S 897

Til *socialministeren* (18/3 87) af:

Agerschou (SF):

»Hvad er forklaringen på, at ministeren alligevel ikke i forbindelse med den nye bekendtgørelse om afgrænsning af personkredsen efter bistandslovens § 48, stk. 3, har ladet sindslidende blive omfattet af bestemmelsen?»

Begrundelse

Den 11. juni 1986 bad spørgeren ministeren overveje at udvide den personkreds, der

falder ind under bistandslovens § 48, stk. 3, så sindslidende også blev omfattet. Spørgsmålet blev besvaret den 18. juni 1986. I svaret skrev ministeren bl.a.: »Jeg er imidlertid enig i, at det vil være i overensstemmelse med den ligestilling af handicapgrupperne, som i øvrigt findes overalt i lovgivningen, at også personer med vidtgående handicap som følge af en sindslidelse omfattes af den personkreds, som bistandslovens § 48, stk. 3, tager sigte på.«

Hvis spørgeren er i stand til at læse indenad, så var ministeren dengang positiv over for at inddrage sindslidende i den omtalte personkreds. Det er derfor med undren, man kan konstatere, at ministeren den 11. december 1986 har udsendt en ny bekendtgørelse om afgrænsning af personkredsen efter bistandslovens § 48, stk. 3, uden at sindslidende er taget med. Hvad er forklaringen på det?

Svar (24/3 87):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Bekendtgørelsen af 11. december 1986 om afgrænsning af personkredsen efter bistandslovens § 48, stk. 3, indeholder alene en ændring af teknisk karakter i forhold til den tidligere gældende bekendtgørelse. Baggrunden for udarbejdelsen af den nye bekendtgørelse er krav stillet i forbindelse med den igangværende oprettelse af Socialministeriets regeldatabase.

Jeg kan oplyse, at jeg fortsat mener, at også personer med vidtgående handicap som følge af en sindslidelse bør omfattes af den personkreds, som bistandslovens § 48, stk. 3, tager sigte på.

Det er mit håb, at spørgsmålet kan finde sin løsning samtidig med en planlagt udsendelse af en ny vejledning om hjælp efter bistandslovens § 48, som tænkes udsendt inden 1. juli 1987.

Spm. nr. S 898

Til *undervisningsministeren* (18/3 87) af:

Stillinger (SF):

»Hvor langt er ministeren i sine overvejelser om at genindføre muligheden for § 30-kontrakter for murerlærlinge?»